

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 312. Quænam sint pœnæ statutæ raptoribus & raptricibus jure civili.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

filia non potest remittere, sponte præbendo consensum in sui abductionem in præjudicium parentum, pro quo citat Hofst. in Sum. b. t. n. 1. Farin. l. c. 9. 145. n. 118. Sanch. l. c. d. 12. n. 12. sic quoque committitur raptus, sed non propriè & strictè talis, dum puella consentiens abducitur parentibus ignorantibus, cum, etsi positivè non contradicant, deest tamen eorum consensus, quod satis est, ut queri possint de injuria, ita Pirh. Atque ex his jam deducitur, quòd, si fœmina sui juris, adeòque independens à consensu parentum, tutorum &c. consentiens ab initio in abductionem seu raptum sui, & postea invita sit carnaliter cognita, non sit raptus, utpote qui requirit violentiam abductionis, qualis in hoc casu nulli sit; uti è contra, si fœmina invita abducta, dein liberè consentiat in copulam, est verus raptus, quia in ordine ad hunc spectandum solum est initium, nempe violentia abductionis.

8. Dicitur septimò: abducta de loco in locum alterum moraliter diversum: v. g. de domo paterna vel alia, quam inhabitabat, seu in qua morabatur; hoc enim sufficit ad rationem raptus, non verò sufficit, abductam esse ab una camera ad aliam ejusdem domus, vel à via publica ad aliquot solum passus commodioris concubitus causâ, quia iste locus ad quem non censetur moraliter diversus. Sanch. de matrim. l. 1. d. 12. n. 20. Farin. cit. 9. 145. n. 74. Clarus §. raptus, num. 1. Pirh. n. 10. Wiestn. h. t. n. 5. Carpz. pr. crim. 9. 40. num. 28. est tamen verus raptus, dum fœmina violenter abducitur ad locum distinctum aliquem, etsi ad eum non pervenerit, Pirh. l. c. cum Sanch. n. 21. quòd ad forum autem conscientia ad raptum non requiritur abductionem ad locum alium, sed sufficere, quòd fœminæ quomodocunque inferatur vis ad extorquendam copulam, tradit Pirh. cit. n. 10. citatis D. Thom. l. c. & Sanch. cit. d. 12. n. 30. & 31.

Dicitur octavò: *Libidinis exercenda causâ*; nam si ob aliam quamcunque causam abducatur; non est propriè raptus, de quo hic, nimirum species luxuriæ, Clar. l. c. Sanch. l. c. n. 17. Pirh. n. 19. cum communi; est verò raptus, etsi cum ea violenter abducta copulam habere, aut libidinem exercere fuerit impeditus, quòd etiam ex eo deduci videtur, quòd raptor, ut cum Sanch. cit. num. 17. asserit. Wiestn. h. t. n. 4. pœnæ ordinariæ raptus sit obnoxius.

9. Dicitur denique: *Vel matrimonii contrahendi causâ*, ita, ut ad rationem raptus perinde sit, an rapiatur citra intentionem contrahendi cum rapta matrimonium, solius libidinis cum ea libertus exercenda, sive præcisè matrimonii contrahendi causâ, cum Trident. loquatur generaliter, non distinguendo inter causas raptus, modò hæc sint libido, ad quam etiam revocari potest usus matrimonii, imò loquatur etiam expressè de Clericis, comprehendendo etiam constitutos in Sacris, qui matrimonii causa rapere non possunt mulierem; An verò sit discrimen quòd ad pœnas incurrendas inter raptum solius libidinis causâ, & factum causâ matrimonii contrahendi dicitur 9. seq. vide de his & omnibus hac quæst. dictis Lib. 4. q. 119. uti & de raptu in ordine ad contrahendum matrimonium. quæst. 120. & seq.

Quæst. 312. *Quanam sint pœnæ statuta raptoribus & raptricibus Jure Civili?*

1. R Esp. Primò: Cum raptus etiam propriè talis unus alio propter circumstantias sit tur-

prior seu gravior, aut minùs gravis altero, unus altero pœnis atrocioribus seu ordinariis, vel mitioribus seu extraordinariis, & arbitrariis puniunt, sic itaque Jure Civili. L. unie. c. de rapto Virg. l. 1. §. 1. ff. ad Leg. Cornel. de Scuris. conceditur parentibus, consanguineis, cognatis, Curatoribus, Tutoribus, Patronis, Dominis, ac præcipuè maritis ac sponsis raptorem filiarum, cognatarum, uxorum, sponsarum in ipso actu raptus, seu abductionis ubicunque locorum deprehenso impune occidere. Pirh. h. t. n. 2. Wiestn. num. 7. Reiffenst. num. 8. Harpr. ad §. 8. Inst. de vi publ. n. 9. Lauterb. in ff. ad Leg. Jul. de vi publ. §. 18. & alii passim. Idemque extenditur ad sceleris complices, ad comitantes, recipientes, auxilium quòd ad raptum præstantes, si in ipso actu concomitantia & cooperationis deprehendantur, AA. citati. Secundò ordinata pœna raptorum dicatur personarum maximè monialium, & DEO dicatarum, si post fugam retracti de rapto convincantur, est ultimum supplicium, negatâ appellandi licentiâ, approbatâque satis est hæc pœna in Ordinat. crim. Caroli V. à n. 118. extenditurque quoque ad omnes, qui raptorem in rapto comitati sunt, eisque auxilium præbuerunt, & ministri fuerunt. cit. c. unie. §. pœnas autem ad raptorem; etiam si copula non fuerit secuta, ideo, quia ab ea nolens v. g. nolente sponsa fuit impeditus, secus si pœnitentiâ ductus ab ea sponte abstinuit; tunc enim citra pœnam mortis pœnâ aliquâ gravi extraordinariâ puniendus ob infamiam illatam puellæ, quæ violata ab omnibus censetur. Menoch. de arb. cas. 360. n. 32. Sanch. l. c. n. 13. Pirh. n. 9. Clar. l. c. n. 4. excipiendo tamen, si rapta fuit violenter monialis; tunc enim infligenda illi pœna ordinaria sive mortis, ex quacunque causâ copula non fuit secuta, ut l. c. in fine, & alii apud illum. Non tamen locum habet, si puella sub parentum potestate constituta consenserit etiam parentibus invitis in abductionem, sed infligitur raptori pœna aliqua alia arbitrio Judicis, & quidem mitior, si abducatur parentibus inscius, quam si abductioni expressè contradixissent. Sanch. l. c. n. 13. Farin. l. c. n. 121. Pirh. h. t. num. 5. imò si inter raptam & raptorem præcessissent sponsalia abductione illius etiam invitis parentibus, non incurri pœnam, absolute tradunt Abb. & Barb. in c. cum causa, h. t. num. 4. Sanch. l. c. n. 15. afferens hoc cap. correctum, cit. L. unie. item si parentes ex postfatio patientiam præbuerint, & dolorem remiserint, pœna raptoris est deportatio. cit. L. unie. §. 2. in fin. Lauterb. l. c. §. 18. Item locum non habet in raptore publicæ meretricis. cit. c. unie. c. de rapto Virg. in pr. punctâ Gl. v. virginum. quamvis puniendus sit pœnâ arbitrio Judicis statuentâ, ut Clar. §. raptus, num. 5. Covar. L. 3. var. c. 14. num. 2. in fine. Sanch. l. c. n. 23. Farin. cit. 9. 145. à num. 135. Wiestn. h. t. n. 6. Pirh. n. 11. quin & incurritur pœna ordinaria, si rapta sit mulier inhonesta, conjugata tamen. cit. L. unie. §. quam multò magis. Malc. de prob. Vol. 3. concl. 1253. n. 12. & 13. Pirh. cit. num. 11. nisi tamen maritus esset leno, qui uxorem prostitisset, ut idem cum Malc. n. 19. & Sanch. l. c. n. 37. Denique non extenditur pœna hæc ordinaria civilis ad fœminam raptricem viri, sed locum solum habet pœna aliqua gravis arbitrio Judicis infligenda secundum facti & personarum qualitatem, ut probabilius, & cum communiore tradunt Clar. §. raptus, num. 6. Menoch. de arb. cas. 291. n. 30. & seq. Sanch. l. c. n. 25. Pirh. n. 12. ex ea ratione, quòd, cum in L. unie. de rapto Virg. ea, & quidem utpote valde trifida

porosa extendi non debeat ad feminas, nec in odiosis & pœnalis sub masculino comprehendatur femininum, item, quòd leges non ferantur de iis, quæ rarissimè contingunt, quale quid est virum rapi à femina, aut etiam feminam ab alia femina, quòdque ex raptu viri non oriatur tot scandala & tanta damna, quor & quanta ex raptu feminæ, cui etiam major quàm viro inferitur injuria & infamia ex raptu. Porro hæc pœna capitalis ordinaria raptus est pœna gladii, §. 8. *Inst. de vi publ. & cit. l. unic.* si tamen raptor est persona servilis, suffocandus, & igne concremandus est. *L. unic. §. 3. Lauterb. l. c. §. 18.* citatis aliis. Hodiedum tamen spectanda statuta localia, dum in multis locis & casibus pœna gladii ordinaria solet remitti; v. g. si raptor probet, feminam suã sponte ante raptum consensisse in sui abductionem, carnalem copulam secutam non fuisse; si rapta petat raptorem in matrimonium, sic etiam sæpe auxiliares pœnã tantum arbitrariã afficiuntur. *Lauterb. l. c. §. 20.* remittens ad Masc. Harpr. Besold. Mev. & alios.

2. Altera pœna ordinaria raptus de jure civili est amissio omnium bonorum mobilium & immobilium, tam raptoris, quàm eorum, qui illum comitantur & adjuvant, quæ bona pleno dominio violenter raptæ, si ingenua & libera est, addicuntur, non verò, si ancilla est aut libertina, tunc enim videntur ea cedere fisco. *cit. c. unic. §. 8. si quidem.* sed neque bona comitantium & adjuvantium raptorem amittuntur, etsi ipsi pœnæ capitali subjiciantur. *L. unic. §. pœnas autem.* Quid verò peculiare sit circa bona raptentis monialem, cui ea applicanda, dicitur paulò post.

3. Tertia pœna est, quòd inter raptorem & mulierem raptam de lege civili subsistere nequeat matrimonium, nec liceat raptæ, in matrimonio ex-posecere raptorem. *L. unic. §. nec sit factus. Novell. 145. V. illa quoque. Clar. l. c. n. 7. Farin. l. c. n. 25. Pirh. h. t. n. 2.* nec licet parentibus consentire in tale matrimonium. *L. unic. cod. §. & si consenserint, deportari præcipiuntur. Auth. de rapto mulierib. §. unic. collat. 9.* ubi etiam, quòd si mulier nuperit raptori suo, nihil ex ejus testamentis, aut alio quocunque modo capere seu vindicare possit, uti &, quòd si parentes consenserint, bona raptoris & eorum, qui illius criminis participes fuerint, fisco vindicentur, aliàs verò, si non consenserint, jure ipso ad illos transferantur. Quod tamen attinet bona raptoris, monialem, vel aliam mulierem vitam religiosam ducentem, ea applicanda Ecclesiæ vel monasterio, in quo rapta habitabat. *Can. si quis rapuerit, 27. q. 1.* ubi etiam additur, quòd rapta cautiore seu arctiori monasterio tradenda seu includenda, ita tamen, ut quantum ad usum finitum ex bonis suis, vel à raptore ei acquisitis, aut aliàs acquiritendis sustentetur ad mortem usque, post mortem verò ea bona redeant ad primum monasterium, in quo mulier Deo dicata est. *Farin. q. 145. n. 10. Pirh. n. 3. in fine. cum Gl. in cit. c. si quis. v. cautiore.*

Quest. 313. Quæ pœna statuet raptoribus Jure Canonico?

1. **R**esp. Primò: Jure Canonico antiquo raptor efficiebatur servus mulieris (saltem si vim ei intulisset) ita tamen, ut raptor soluto pretio competente se ipsum redimere possit; si verò ipsa consentiente abducta fuisset à domo paterna, raptor fiebat servus parentis illius, (intellige, si is non consenserat) cum eadem facultate se redimen-

di. *c. de raptorib. 36. q. 1.* & ibi Gl. v. *excusatio. Sylv. v. luxuria. q. 6. Azor. l. c. L. 3. c. 15. q. 2.* ipsa verò rapta reddenda parentibus citrà, quòd à Judice punienda, quamvis à patre exhereditari possit, nisi majorem 25 annis pater distulerit copulare marito. *L. si filiam. c. de inoff. testam.* Excommunicabatur insuper raptor, ejusque fautores, si Laici essent. *Can. 1. caus. 36. q. 2.* si Clerici, deponbantur à gradu & ordine clericali. *c. de puellis. ead. caus. §. 9.*

2. **R**esp. Secundò: Jure novissimo hodiè ob-servando Concil. Trid. sess. 24. c. 6. de reform. *matrim.* exceptà pœnã illã, quã raptor subiciebatur servituti raptæ, aut parentum præter pœnam, quã inter raptorem & raptam, quamdiu hæc in illius potestate manserit, matrimonium validè contrahi nequit, de quo vide me *L. 4. q. 119.* incur-runtur eadem pœnæ excommunicationis & depositionis, & quidem excommunicationis pœnam ipso jure factò contrahi, patet ex verbis Trid. licet non sit reservata Papæ, ut *Sanch. l. c. d. 13. n. 1. Barb. in Trid. l. c. n. 12.* relatis aliis. *Arg. c. nuper. §. nos igitur. de sent. excom.* cæteræ verò pœnæ non nisi post sententiam declaratoriam criminis. De cætero statuta à Trid. pœnæ non videntur adversùs rapientes solius libidinis exercendæ gratiã, sed tantum contrarapientes ex intentione celebrandi cum rapta matrimonium, ut docent *Less. de just. L. 4. c. 3. n. 7. Sanch. l. c. n. 3. Gutt. l. c. c. 86. n. 8. Laym. L. 3. tr. 10. p. 4. c. 13. n. 5. Wiestn. h. t. n. 12. Reiffenst. n. 10.* ex ea ratione, quòd Trid. volens consulere libertati matrimonii, punire præcipuè intenderit violantes hanc libertatem, quales sunt rapientes matrimonii contrahendi causã; ad hæc Decretum hoc Trid. sit pœnale & correctorium juris antiqui, quo matrimonium inter raptorem & raptam liberè contrahendum subsistebat, unde etiam jam hujus conciliaris Decreti pœnis non comprehenditur raptum consentientis parentibus invitis, docent *Less. l. c. n. 79. Sanch. n. 13. Laym. l. c. n. 4.* quos citat & sequitur *Wiestn. h. t. n. 11.* contrarium tenentibus apud eundem *Tusch. v. raptus, concl. 5. n. 4. Gutt. cit. c. 86. n. 17. Henriq. L. 12. c. 14. n. 4.* siquidem Trid. loquitur de raptu lædente libertatem matrimonii, illa autem in hoc casu non læditur, cum etiam invitis parentibus validè contrahatur matrimonium à puella liberè consentiente. *Can. sufficiat. 27. q. 2. c. cum virum. de regular. Trid. l. c. c. 1.* uti etiam ob eandem rationem pœnis illis non comprehenditur raptus propriæ sponsæ de futuro, si illa non consentiat; cum per hoc minimè lædatur libertas, quia vi sponsalium obligata ad illud etiam compelli possit. *Less. n. 70. Henriq. l. c. cecus tamen, si sponsa invita abducatur; ac denique pœnis Trid. obnoxiam non esse feminam rapericem viri ob rationes præced. quest. n. ult. indicatas contra Tiraquel. de leg. con-nub. L. 9. n. 112. Henriq. cit. num. 4. Gutt. l. c. n. 6. Haunold, Tom. 6. de 7. §. 7. tr. 2. n. 549. in fin. probabilius tradere videntur Clar. §. raptus. n. 6. Menoch. de arb. cas. 291. à n. 30. Sanch. de mar. L. 7. d. 12. n. 25. §. d. 13. n. 16. Farin. l. c. n. 40. Pont. de mar. L. 7. c. 69. n. 6. Wiestn. h. t. n. 16. & alii apud Barb. num. 5. ad Trid. sess. 24. c. 6.*

Quest. 314. Raptus rerum, seu rapina, quid & quotuplex?

1. **R**esp. Rapina largè loquendo sumitur pro omni illicita usurpatione vel occupatione rei